

a devandita obriga cumprirse, por primeira vez, respecto do primeiro mes seguinte á finalización do trimestre natural en que se produza a entrada en vigor deste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia en materia de Facenda xeral e débeda do Estado.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación normativa.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para ditar as disposicións necesarias para o desenvolvemento e cumprimento do establecido neste real decreto.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día 1 de xullo de 2006.

Dado en Madrid o 23 de xuño de 2006.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro de Economía e Facenda,
PEDRO SOLBES MIRA

11287 *RESOLUCIÓN 1/2006, do 15 de xuño, da Dirección Xeral de Tributos, sobre as limitacións á aplicación da dedución por actividades de exportación no imposto sobre sociedades a partir da Decisión da Comisión Europea do 22 de marzo de 2006, en relación coa Axuda de Estado n.º E 22/2004-España. («BOE» 150, do 24-6-2006.)*

I

A Comisión Europea, mediante Decisión C (2006) 444 final, do 22 de marzo de 2006, adoptada no asunto Axuda de Estado n.º E 22/2004-España, considerou que o artigo 37 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo (BOE do 11 de marzo), baixo a rúbrica «dedución por actividades de exportación», ofrece unha vantaxe consonte o artigo 87, punto 1, do Tratado da Comunidade Europea, ao liberar os seus beneficiarios de cargas fiscais que normalmente soportarían no curso das súas actividades empresariais e ten, por tanto, a consideración de axuda de Estado non compatible co mercado común na medida en que pode afectar a competencia e os intercambios entre Estados membros.

Como conclusión a estas reflexións, a Comisión Europea dispón que se adopten as decisións necesarias para facer efectivas as medidas apropiadas que recomenda como mellor forma de adecuar a norma do imposto sobre sociedades antes referida ás prescricións do artigo 88, punto 1, do Tratado da Comunidade Europea, que deberán consistir, segundo o parágrafo 66 da decisión, en:

«a) Eliminar gradualmente a dedución da cota íntegra establecida polo artigo 37 do TRLIS titulado «Dedución por actividades de exportación» (...), nun prazo de eliminación gradual que finalice o 1 de xaneiro de 2011, mediante unha redución lineal do 20 por cento anual do tipo da dedución da cota íntegra, empezando no exercicio

2007 e terminando no exercicio 2010; a dedución da cota íntegra extinguirase o 1 de xaneiro de 2011.

(...)

b) Poñer fin con efecto inmediato a todas as axudas á exportación, ou que primen os produtos nacionais en detrimento dos importados, ou as axudas a actividades relacionadas coa exportación, especialmente as axudas directamente vinculadas ás cantidades exportadas, ao establecemento e a explotación dunha rede de distribución ou a outros gastos correntes vinculados ás actividades relacionadas coa exportación no sentido dos citados regulamentos da Comisión n.º 69/2001 e n.º 70/2001, relativos á aplicación das axudas estatais ás axudas «de minimis» e ás pequenas e medianas empresas, respectivamente, co fin de suprimir calquera posible incompatibilidade cos compromisos da UE consonte as normas da OMC;

(...))»

II

O cumprimento da recomendación efectuada polas autoridades comunitarias contida na alínea a) do punto 66 anteriormente reproducida prodúcese a través das prescricións contidas na disposición derogatoria segunda e disposición derradeira segunda do Proxecto de lei do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, que actualmente se está tramitando no Congreso dos Deputados.

A debida satisfacción do segundo requirimento suscita algunhas dúbidas cuxa aclaración require valorar o alcance dos incentivos fiscais previstos pola normativa tributaria española e a forma de proceder á súa aplicación práctica para que deixen de producir os efectos que conduciron á súa cualificación como axuda de Estado incompatible co dereito comunitario. Neste contexto esta dirección xeral considerou oportuno ditar esta resolución. O seu obxecto consiste en determinar os supostos en que se debe restrinxir a aplicación da dedución por actividades de exportación para que deixe de producir as distorsións no funcionamento do mercado común detectados pola Comisión Europea.

III

De acordo co artigo 37 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, a dedución por actividades de exportación procede nos seguintes termos:

«1. A realización de actividades de exportación dará dereito a practicar as seguintes deducións da cota íntegra:

a) O 25 por cento do importe dos investimentos que efectivamente se realicen na creación de sucursais ou establecementos permanentes no estranxeiro, así como na adquisición de participacións de sociedades estranxeiras ou constitución de filiais directamente relacionadas coa actividade exportadora de bens ou servizos ou a contratación de servizos turísticos en España, sempre que a participación sexa, como mínimo, do 25 por cento do capital social da filial. No período impositivo en que se alcance o 25 por cento da participación deducirase o 25 por cento do investimento total efectuado neste e nos dous períodos impositivos precedentes.

Para efectos do previsto neste punto as actividades financeiras e de seguros non se considerarán directamente relacionadas coa actividade exportadora.

b) O 25 por cento do importe satisfeito en concepto de gastos de propaganda e publicidade de proxección plurianual para lanzamento de produtos, de apertura e

prospección de mercados no estranxeiro e de concorrencia a feiras, exposicións e outras manifestacións análogas, incluíndo neste caso as celebradas en España con carácter internacional.

2. Non procederá a dedución cando o investimento ou o gasto se realice nun Estado ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

3. A base da dedución minorarase no 65 por cento das subvencións recibidas para a realización dos investimentos e gastos a que se refire o punto.»

Este precepto debe ser obxecto de interpretación baixo as previsións de dereito comunitario relevantes, de acordo coa doutrina recollida pola Comisión Europea na súa decisión, parágrafo 62, segundo a cal:

«As axudas á exportación (que están directamente vinculadas ás cantidades exportadas ou as que priman os produtos e servizos nacionais en detrimento dos importados) e as axudas a actividades relacionadas coa exportación (incluídas as axudas ao establecemento e a explotación dunha rede de distribución ou as axudas a outros gastos correntes vinculados á actividade exportadora e as axudas destinadas a cubrir os custos de participación en feiras comerciais ou os de estudos ou servizos de consultoría, excluídos aqueles para lanzar un produto novo ou xa existente nun novo mercado) non son, en principio, compatibles cos compromisos da UF para coa OMC de conformidade cos Regulamentos da Comisión 69/2001 e 70/2001, relativos á aplicación das axudas estatais ás axudas de minimis e ás pequenas e medianas empresas, respectivamente. A Comisión considera que os incentivos en cuestión non cumpren as condicións sinaladas e, por tanto, non poden ser considerados compatibles co mercado común.»

IV

Dado o marco de actividades que encaixarían dentro dos supostos de feito previstos no artigo 37 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, esta dirección xeral considera que, en aplicación da recomendación emitida e no marco da normativa comunitaria ditada no ámbito do dereito de competencia, non están amparadas no ámbito de aplicación deste incentivo fiscal, a partir da resolución comunitaria indicada, os investimentos que teñan por obxecto o «establecemento e a explotación dunha rede de distribución».

V

Outra cuestión fundamental para determinar o alcance das limitacións establecidas para a aplicación da dedución por actividades exportadoras está relacionada co momento temporal en que se deban entender vixentes.

Para resolver esta cuestión resultan relevantes outros actos xurídicos anteriores, relacionados coa interpretación do artigo 37 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades baixo as prescricións do dereito comunitario. Así, é necesario recordar que a Comisión Europea iniciou investigacións sobre este mesmo precepto en 1996 e adoptou unha decisión con data 31 de outubro de 2000 pola que declarou esta dedución incompatible co Tratado da Comunidade Económica do Carbón e do Aceiro. Posteriormente, o Reino de España recorreu contra esta decisión ante o Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas, quen mantivo esta cualificación na súa sentenza do 15 de xullo de 2004. O resultado destas actuacións non afectou a súa aplicación, polo resto de sectores económicos, baixo as prescricións con que estivo vixente.

Ao mesmo tempo, a recomendación agora emitida recolle a posición das autoridades comunitarias sobre a necesidade de poñer fin, con carácter inmediato, aos elementos deste incentivo fiscal que recibiron a considera-

ción de axudas de Estado incompatibles co Tratado da Comunidade Europea.

En consecuencia, esta dirección xeral considera que a mellor forma de cumprir co requirimento formulado e atender as lexítimas expectativas da comunidade empresarial é dar eficacia á interpretación do artigo 37 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades reflectida nesta resolución a partir da data en que se fixeron públicas estas novas consideracións acerca do alcance das normas comunitarias sobre axudas de Estado.

Desta maneira, a dedución fiscal referida non será aplicable en relación cos actos ou negocios xurídicos relativos ao establecemento e a explotación dunha rede de distribución cuxa data de adopción ou celebración sexa posterior ao día 21 de marzo de 2006.

Madrid, 15 de xuño de 2006.—O director xeral de Tributos, José Manuel de Bunes Ibarra.

MINISTERIO DE INDUSTRIA, TURISMO E COMERCIO

11288 *REAL DECRETO 776/2006, do 23 de xuño, polo que se modifican o Real decreto 1287/1999, do 23 de xullo, polo que se aproba o Plan Técnico Nacional da Radiodifusión Sonora Dixital Terreal, e o Real decreto 424/2005, do 15 de abril, polo que se aproba o Regulamento sobre as condicións para a prestación de servizos de comunicacións electrónicas, o servizo universal e a protección dos usuarios.* («BOE» 150, do 24-6-2006.)

Mediante unha modificación do Real decreto 1287/1999, do 23 de xullo, polo que se aproba o Plan Técnico Nacional da Radiodifusión Sonora Dixital Terreal, habilitase o secretario de Estado de Telecomunicacións e para a Sociedade da Información para modificar os bloques de frecuencias do Plan Técnico Nacional da Radiodifusión Sonora Dixital Terreal, logo de solicitude das entidades (públicas e privadas) interesadas, co obxectivo de proporcionar maior axilidade na xestión das frecuencias vinculadas a este servizo, que se traduza nun impulso da radio dixital terrestre, permitindo a modificación da localización dos concesionarios nos bloques de frecuencias e nas redes que soportan a prestación do servizo. Así mesmo, esténdese ata o 31 de decembro de 2011 a obriga das entidades habilitadas de acadaren unha cobertura do 80 por cento da poboación coa finalidade de harmonizar o ámbito normativo coa realidade económica e comercial do sector da radio dixital terrestre, dotando o proceso de prazos realistas na extensión da cobertura.

Por outra parte, e dentro do fortalecemento da política do recoñecemento e garantía dos dereitos dos usuarios de telecomunicacións, incorpórase un novo capítulo V que leva por rúbrica «Dereitos en relación co servizo de acceso á internet» ao título VI do Real decreto 424/2005, do 15 de abril, polo que se aproba o Regulamento sobre as condicións para a prestación de servizos de comunicacións electrónicas, o servizo universal e a protección dos usuarios, relativo aos dereitos dos consumidores que sexan persoas físicas e outros usuarios finais, en que se concreta, ao igual que sucede co servizo telefónico dispoñible ao público, o dereito dos abonados ao servizo de acceso á internet a obter unha compensación nos casos de interrupción temporal do servizo. O contrato de abono